

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3724/2022
11.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Куљак адвокат из ..., против туженог „Leoni Wiring Systems Southeast“ д.о.о. Прокупље, чији је пуномоћник Срђан Јанићијевић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2003/22 од 06.05.2022. године, на седници одржаној 11.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2003/22 од 06.05.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2003/22 од 06.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 725/21 од 20.12.2021. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати 128.000,00 динара за претрпљене физичке болове, 60.000,00 динара за претрпљени страх и 125.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, све са законском затезном каматом од 20.12.2021. године до исплате, док је за износе преко досуђених тужбени захтев одбијен до тражених износа од 250.000,00 динара за физичке болове, 250.000,00 динара за страх и 175.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, тужбени захтев за накнаду материјалне штете делимично је усвојен и обавезан тужени да исплати тужиоцу 1.029,15 динара са законском затезном каматом од 28.04.2016. године до исплате, док је одбијен за износ преко досуђеног а до траженог износа од 5.645,00 динара са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 247.702,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2003/22 од 06.05.2022. године потврђена је првостепена пресуда у усвајајућим деловима ставова првог и другог

изреке и одлука о трошковима поступка из става трећег изреке првостепене пресуде.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Посебна ревизија је, према одредбама члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП), у вези с одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, о коме одлучује Врховни суд, ценећи да ли постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне и материјалне штете, због повреда на раду које је тужилац претрпео радећи на пословима радника на производним процесима производне јединице ... код туженог, приликом обављања радних задатака 01.12.2015. и 01.04.2016. године. Нижестепени судови су своје становиште о одговорности туженог засновали на одредбама члана 164. Закона о раду и чл. 154, 173. и 174. Закона о облигационим односима и делимично усвојили тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете у висини коју су сматрали правичном новчаном накнадом за тражене видове штете применом члана 200. Закона о облигационом односима, као и за накнаду материјалне штете за куповину лекова, које износе су умањили за утврђени допринос тужиоца сопственом повређивању, у смислу члана 177. став 3. Закона о облигационим односима.

По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП. Одлука о тужбеном захтеву као у овој правној ствари зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају. Имајући ово у виду, Врховни суд налази да у овом предмету не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права. Пресуда Врховног касациониог суда Рев2 2824/2018 на коју је указано ревизијом, донета је поводом другачије чињеничноправне ситуације.

Тужени у ревизији оспорава утврђено чињенично стање, а то није разлог због ког је дозвољена посебна ревизија, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП. Осим тога, наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 12.10.2018. године, вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 314.029,15 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић